

وَيُعْظِمُهُم مِّنَ الْأَصْفَاءِ وَنَسَلُهُ تَعَالَى بَابَ نَسَجٍ أَيْ عَلَى خَلْجِ لِهَجْرٍ الْأَعْلَمِ

الَّذِي كُلُّ قَطْرَةٍ مِثْلُهُ تَنَادَى بِأَنَّهُ مَبْرُورٌ الْعَالَمِينَ وَمُحْيِي الْعَالَمِينَ وَكَوْنُهُ

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ وَنَسَلُهُ تَعَالَى بَابَ نَسَجٍ نَاصِرٌ الْأَمْرُ وَنَاطِرٌ

إِلَى صَدْلِهِ لِيَتَحَكَّمَ عَلَى عِبَادِهِ وَكَأَنَّ تَحَكَّمَ عَلَى ذَوِي قَرَابَتِكَ وَتَحَتَّارٌ لَّهُمْ بِتَحَاوُرِ

لِنَفْسِكَ أَيْ لِمَا لَمْ يَكُنْ لِمَنْ يَلْتَمِسُ لِيَقْتَسِمُوا

لوح رئیس

« عربی »

درد لوح نخست اعلیٰ خطاب بر رئیس نازل شده است. مقصود از رئیس صدر اعظم عثمانی عالی پاشاست که حضرت جده البها جل شانه در لوح بان شیرازی تصریح فرموده اند .
لوح اول خطاب به عالی پاشا در قریه کاشانیه در بین راه کالیبولی نزولش آغاز شد
و گاه پانزدهم ایلیس ص ۱۷۲ . جمال قدم جل جلاله بفرمان حکومت عثمانی همراه
مانورین دولت روز ۲۲ ربیع الثانی ۱۲۸۵ هـ . ق مطابق ۱۲ ماه اوت ۱۸۶۶ م
بعاد شریفه از ادرنه بجانب کالیبولی عزیمت فرمودند طول این سفر مدت چهار روز
بوده آغاز نزول لوح اول رئیس در منزل قریه کاشانیه بود که بین راه ادرنه بکالیبولی واقع
بود حاجی محمد اسمیل ذبیح کاشانی که در لوح مبارک فرموده او را مخاطب ساخته و بطلب رئیس
مقرر فرموده اند در همین اوقات بجنور مبارک شرف شد و گاه پانزدهم ایلیس ص ۱۷۶
عالی پاشا مخاطب بختاب یار رئیس ... صدر اعظم عثمانی تصریح حضرت ولی مهتابه جل سلتا

درگاه پاپیازبای نخلیسی صفحہ ۲۳۱ چند سال پس از ترقی جمال قدم تپل کبریاہ بسجین عکا
بزمقام خود مغزول شد و قوہ و قدش زائل گشت ...»

خرید و جدی در دوائر المعارف خود در سال ۱۲۸۸ م. ق. وفات عالی پاشا شہت
کرده است . جہدہ نیز خلیفہ عثمانی پسر سلطان محمود ثانی است . شہادتہ در نهم فریہ
۱۸۳۰ م. متولد شد و در سی ام می ۱۸۶۶ م. خلع شد و دو ہفتہ بعد از خلع جسد او
مردہ یافتند .

بِسْمِ الْاَبْنَى

اَنْ يَارَيْسُ اَسْمَحْ نَدَا اَنْبِيَا الْمَلَكِبِ الْمُهَيَّبِ الْقِيَوْمِ اِنَّهُ يُنَادِي مِنْ الْاَرْضِ

وَالسَّمَاءِ وَيَدْعُ الْكُلَّ اِلَى النِّظَرِ الْاَبْنَى وَلَا يَسْتَعْرِجُ عَمَّا جَاءَكَ وَلَا يَسْبُحُ مَنْ فِي حَوْضِكَ

وَلَا جُنُودِ الْعَالَمِينَ مِمَّا شَقَلِ الْعَالَمُ مِنْ كَلِمَةٍ رِيَاكِ الْاَبْنَى وَاتَّمَا اَرَقَّ مِنْ

نَسِيمِ الْعِبَادَةِ ظَهَرَتْ عَلَى بَيْتَةِ الْاِنْسَانِ وَبِنَايَتِي اَللَّهُ جَبَّارُهُ الْمُقْبِلِينَ

وَفِي بَاطِنِهَا مَا كَرَّ قَدْرُهُ اِنَّهُ رَافِعُ الدِّينِ اَقْبِلُوا اِلَى اَللَّهِ وَخَطُّوا عَنْ ذِكْرِ

مَا سُوِيَهِ وَتَسَبَّحُوهُ اِلَى مَنَظَرِ اِسْمِهِ الْعَظِيمِ وَتَقَرُّوا بِشَمَانَتِهِ عَلَى الْقُبُورِ وَتُحْيَمُ نَظَرُونَ

جمال الله المشرق المسير أن ياريس قد تكبت ما يروح بحمد رسول الله
 في أمة العليا وعزتك الدنيا على شان أعرضت عن الوجه الذي
 بنوره استنفا الملاء الأعلیٰ فسوف تجد نفسك في حيران بين
 مع زمين العجم في ضرمي بعد الذي ضحك من مطع العظمة والكبير بار
 برقت عيون المقربين بالله هذا يوم فيه تطلق النار في كل الاشياء
 قد اتى محبوب العالمين وعند كل شيء من الاشياء قام كليم الامم صغارا
 كلمة ربك العزيز العظيم انا لو نخرج من القمص الذي لبناه بضعفكم
 ليعذب من في السموات والارض نفسم نفس وربك شديد لك
 ولا يسمع الا الذين انطقوا عن كل الوجود حيا لله العزيز العتيد

بَلْ فَسَفَتْ أَنْتَ تَقَعِدُ أَنْ تَطْعَمِي النَّارَ الَّتِي أَوْتَاهُ اللَّهُ فِي الْأَفَاقِ
لَا وَنَفْسِهِ اتَّقِي كَوْنَتَ مَنْ الْعَارِفِينَ بَلْ مَا فَطَرْتَ زَادَ لِمِيسْبَاهِهَا وَاسْتَعَانَ
فَسَوْفَ يَحِيطُ الْأَرْضَ مَنْ عَلَيْهَا كَذَلِكَ قَضَى الْأَمْرُ وَلَا يَقُومُ مَعَهُ حَكْمٌ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ فَسَوْفَ تُبَدِّلُ أَرْضَ السَّرِوَاةِ وَمَا دُونَهَا وَتُخْرِجُ
مَنْ يَدِ الْمَلَكِ وَيُنْظَرُ الزَّلْزَالُ وَيَرْتَفِعُ الْعَيْلُ وَيُنْظَرُ الْعَبَادُ فِي الْأَقْطَارِ
وَتُخْلَفُ الْأُمُورُ بِمَا وَرَدَ عَلَى بَوْلَاءِ الْأَسْرَارِ مِنْ حَسْبِ نُوْدِ الظَّالِمِينَ وَيَتَعَبَّرُ
أَحْكَمُ وَبِشْئِهِ الْأَمْرُ عَلَى شَأْنِ نَوْحِ الْكُشِيِّ فِي الْوَضَائِبِ وَتَسْكِي الْأَشْجَارِ
فِي أَيْحَالِ وَيَجْرِي الدَّمُ مِنْ كُلِّ الْأَشْيَاءِ وَتَرَى النَّاسَ فِي ضَلْطَرَاتِهِ
عَظِيمِ أَنْ يَأْتِيَنَّ تَجْنِيًا عَلَيْكَ مَرَّةً فِي حَيْلِ التَّشْيِيرِ وَمَرَّةً فِي الرِّيَاءِ

وَفِي هَذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ لَمَّا تَشَعَّرَتْ بِمَا تَتَّبَعَتْ هَوَاكُ وَ
 كُنْتِ مِنَ الْغَافِلِينَ فَانظُرْ ثُمَّ اذْكُرْ اِذْ اَنْتِ مِمَّنْ يُبَايِعُ مِيثَاقِ
 لَدُنْ عَسْكَرِ عَزِيزٍ عَلِيمٍ كَانِ الْعَوْمُ اَنْ يَرْجُوهُ فِي الْمَرَاصِدِ وَالْاَسْوَاقِ كَفَرُوا
 بِآيَاتِ اللّهِ رَبِّكَ وَرَبِّ اَبَائِكَ الْاُولٰٓئِينَ وَاسْكُرْهُ الْعُلَمَاءُ ثُمَّ الَّذِيْنَ
 اتَّبَعُوهُمْ مِنَ الْاَحْزَابِ وَحَمْنُ وَاِخْوَانِهِمْ مَلُوكُ الْاَرْضِ كَمَا سَمِعْتَ مِنْ قَصَصِ
 الْاُولٰٓئِينَ وَرَمَيْتُ الْكَلْبَسِي الَّذِي اَرْسَلْتُ اِلَيْهِ كِتَابًا كَرِيْمًا وَاَدْعَاهُ اِلَى اللّهِ وَنَهَاهُ
 عَنِ الشِّرْكِ اِنَّ رَبَّكَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ اِنَّهُ اشْكَبَرٌ عَلٰى اللّهِ وَتَرَقُّوْا فَاِذَا
 رَجَعْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ فَالْوَعْدُ الَّذِي اٰتَيْنَاكُمْ مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيْرِ حَلِّ الْعَصْرِ حَتّٰى تَسْتَطِيعَ
 اَنْ يَمْنَعَ اللّهُ عَنِ سُلْطَانِهِ اَوْ يَمْنَعَ فِى الْاَرْضِ وَكَانَ مِنَ الطَّٰغُوْتِ اِنَّا

أَطْرًا بِالْحَكِيمِ مِنْ مَنِيَّةٍ رَعْمًا لِنَفْسِهَا أَنْ تَكُنَّ قَادِرِينَ وَأَذْكَرًا وَأَوْقَدَ التَّمْرُودَ
 نَارَ الشَّرِّ كَيْ يَحْتَرِقَ بِهَا السَّمْعِيلُ إِنَّا نَجْنِيئُكَ بِأَبْحَثِ وَجْهِ نَا التَّمْرُودَ بِتَعْبِيرِي
 قُلْ إِنَّ عَمَّا لِعَجْمٍ قَتَلَ مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ لِيُطْفِئَ بِذَلِكَ نُورَ اللَّهِ مِنْ كَمَا
 وَيَمْنَعُ النَّاسَ عَنِ سَبِيلِ الْحَيَوَانِ فِي أَيَّامِ اللَّهِ الْعَسِيرِ الْكَرِيمِ وَقَدْ ظَنَّنَا
 الْأَمْرُ فِي أَنْبَاءِ دُورِنَا ذِكْرًا مِنْ الْمُتَوَحِّدِينَ قُلْ قَدْ جَاءَ الْعِلْمُ بِعَيْشِ الْعَالَمِ
 وَجِدَّ مَنْ عَلَى الْأَرْضِ كَيْمَا فَسُوفَ يَغْتِيبُ مَا أَرَادَ اللَّهُ وَتَرَى كُلَّ الْأَرْضِ
 جَنَّةً إِلَّا بَنِي كَذَلِكَ رُفِعَ مِنْ تَسْلَمِ الْأَمْرِ عَلَى الْوَجْهِ قَوْمِ دَعَى ذِكْرًا أَرِيئِ
 ثُمَّ أَذْكَرَ الْأَيْسَ الَّذِي اسْتَأْنَسَ بِحَبِّ اللَّهِ وَانْقَطَعَ عَنْ الَّذِينَ اسْتَرْكُوا
 وَكَانُوا مِنَ الْخَائِرِينَ وَخَرَقَ الْأَحْجَابَ عَلَى شَأْنِ سَمْعِ أَهْلِ الْفِرْدَوْسِ

صوت خرقاً فقال الله الملك المعتمد العظيم الحكيم أن يا أيها الورقاء

اسمع نداء الأبني في حشد والليدة التي فيها اجتمع علينا صباط العسكرية

وتكون على مسرح عظيم فيا لست تسفك ديارنا على وجه الارض سفي

سبل الله وتكون مطروحين على الترمي وحسد افراوي ومراد من ارادوني

وصعد الى ملكوتي الابع البديع فاعلم انما اصبحنا ذات يوم وجدنا اجناباً

بين ايدي المعاندين اخذ النظام كل الابواب وصعدوا لعباد حن

الداخل والخروج وكانوا من الظالمين وترك اجناب الله وآله من غير

حمت في الليلة الاولى كذلك قضى على الدين خلعت الدنيا وما فيها

لا نغيبم فاقب لهم وللذين امرؤهم بالسوء يوسف يحرق الله اكبادهم

من النار وانه أشد استعين رخص الناس حول البيت وكلما كان سلام
والصامعي وارتفع شخب البكار بين الأرض والسماء بما كتبت يدي ^{الظلم}
انما وجدنا طار الا بن اشد بكار من كل اخرى وفي ذلك آيات للمتفكرين
وقد نرى احد من الاجبار نفسه بنفسه وقطع حنجره بيده حيا لله بما لا يستعاب
من القرون الاولىين هذا ما اخصه الله بهذا الظهور اظهار است
انه هو القدر القدير والذي قطع حنجره في العراق انه محبوب المشرك
وسلطتهم وما ظر منته كان حجة الله على الخلق جميعين اولئك اثرت
فبينهم كلمة الله وذاقوا حلاوة الذكر واخذتم نفحات الوصال على شان ^{نقلوا}
عمن على الارض كلها وفسلوا الى الوجود بوجه منير ولو ظر منهم مالا اذن الله

لَمْ وَلَكِنْ هُنَّ عَنَّمْ فَضَلًا مِنْ عِنْدِهِ إِنَّهُ لَكُنَّ الْعَفْصُورُ الرَّحِيمُ أَخَذَهُمْ حَبْرٌ
أَبْجَارٌ عَلَى شَأْنٍ أُخَذَ عَنْ كَيْفِمْ زِيَارُ الْأَخْتِيَارِ إِلَى أَنْ عَرَجُوا إِلَى مَقَامِ الشَّقِيَّةِ
وَالْمُخْصِرِينَ يَدَى اللَّهِ لِيَسِيرَ الْعَلِيمُ قُلْ قَدْ خَرَجَ الْعَلَامُ مِنْ هُنَا أَلْيَارِ
وَأَوْجَعَتْ كُلِّ شَجَرٍ وَجْرٌ وَدَيْتُ سَوْفَ يُخْرِجُ اللَّهُ بَابِي كَذَلِكَ يَكْفِيكُمْ
وَقَضَى الْأَمْرَ مِنْ بَدْرٍ حَكِيمٍ لَا يَقُومُ مَعَ أَمْرِهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
وَلَا يَسْتَعِينُهُ عَمَّا أَرَادَ كُلُّ الْمَلُوكِ وَالسَّلَاطِينِ قُلْ الْبَسْلَاءُ يَا ذَهَبُ لِيَدَا الْمَصَابِحِ
وَبِنَائِرِ وَأُدُنُورُهُ أَنْ تَهْمُ مِنَ الْعَافِينَ قُلْ إِنَّ الْأَعْرَاضَ مِنْ كُلِّ مَعْرِبٍ
مُسَادِي هُنَا الْأَمْرُ وَبِاتْمَشْرَ امْرَأَتِهِ وَظُهُورُهُ مِنَ الْعَالَمِينَ طُوبَى لَكُمْ
بِمَا جَرْتُمْ عَنْ دِيَارِكُمْ وَطَقْتُمْ الدِّيَارَ وَالْبَسْلَاءَ حَتَّى لَيْدَ مَوْلَانِكُمُ الْعَزِيزِ الْقَدِيمِ

إلى أن دخلتم أرض السرى اليوم الذي فيه اشتعلت نار الظلم و
نعب غراب البين انتم شركاء في مصائبنا لما كنتم معانينا لليلة
التي اضطربت فيها قلوب الموحدين وعلتم سجننا وخرجتم بامرنا
تألمكم بمعنى أن تفتحه الأرض على السماء فاجتذاهذا الفصل
المستعالي العزيز المنيع أن يا اطيبار البعاب منعم عن الأوكار في سبيل رحمة
المتماروان ما وكنتم تحت جناح فضل رحمتكم الرحمن طوبى للعارفين أن
يا دحى الروح لك ولين أسس بك ووجد منك عرفى وسمع منك
ما يظهره ففدة العاصدين ان شكر الله بما وردت في شاطئ البحر
الاعظم ثم استمع مدار كل الذرات هذا محبوب العالم ويظلمونه من العالم

وَلَا يَعْرِفُونَ الَّذِي يَدْعُونَهُ فِي كُلِّ حِينٍ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ هَضَمُوا عَهْدَهُمْ وَأَعْرَضُوا

عَنْ الَّذِي مَنَعَهُمْ أَنْ يُقَدِّمُوا أَنفُسَهُمْ فِي سَبِيلِ احْتِبَائِهِ وَكَيْفَ جَمَالِهِ لِمَشْرِقِ

الْمَشْرِيقِ أَيْمَنَ وَكُوذَابَ قَبْضَتَيْهِ فِي فَسَادِ أَقْبَانِهِ لَكِنَّ فَاصْبِرْ إِنَّ لَكَ

عِنْدَهُ مَقَامًا عَظِيمًا بَلْ تَكُونُ قَانِمًا تَلْقَاءَ الرَّجْبِ وَتَكَلِّمُ مَعَايِبِ بِلِسَانِ الْقَدْرِ

وَالْقُوَّةِ مَا مَنَعَتْ عَنْ إِسْتِمَاعِهَا آذَانَ الْمُخْلِصِينَ قُلْ إِنَّهُ لَوْ سَأَلْتُم بِحِكْمٍ كَتُوبًا

أُخْلِصَ عَنْكُمْ كَلِمَاتِ الْعَالَمِينَ هَذَا يَوْمٌ كُنُو أَدْرُكُهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ لَقَالَ قَدْ

عَرَفْتُكُمْ يَا مَعْصُومِي الْمُرْسَلِينَ وَكُنُو أَدْرُكُهُ أَنْخِلُ لِنَصِصٍ وَجْهٌ عَلَى التَّرَابِ

خَاضِعًا لِلَّهِ رَبِّكَ وَيَقُولُ قَدْ أَطْمَئِنُّ قَلْبِي يَا إِلَهَ مَنْ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِينَ وَالْأَشْهُدِ شَيْءٌ مَلَكُوتِ أَمْرِكَ وَحَيْرَاتِ أِقْدَارِكَ وَأَشْهُدُ

بظهورك اطلعت افئدة المعبدين لو ادر كذا العظيم لتقول لك الحمد

بما ارتبني بحالك وجلسني بين الرازيين فشكرني القوم وشانهم و

بما خرجت من افواههم وبما اكتسبت ايديهم في هذا اليوم المبارك

المعتسرين البديع ان الذين ضيعوا الامر وتوجهوا الى الشيطان ^{لنك}

لعمركم كل الاشياء واولئك اصحاب السعير ان الذي سمع ندائي

لا يؤثر فيه تذاكر العالمين والذي يؤثر فيه كلام غيري انه ما سمع تذا

ثامه انه محسوم عن ملكوتي وممالك عظمتي واقدماري وكان من

الاشهرين لا تحزن عما ورد عليك انت حملت في حبي ما لا حمله كثر

العباد ان ربك عليم وخبير وكان معك في المجالس والمجال

وسمع ما جرى من معمن قلبك سبيل الحكمة والبصائر في ذكر ربك الرحمن

إن منذ انصل مبين سوف يعيت الله من الملوك من عين أولياء

إنه على كل شيء محيط ويقتضى في القلوب حب أولياءه وهذا حتم من

لأن عندهم نسل الله بأن شرح من نداءك صدور عباده بحملك

علم الهداية في بلاده ونصرتك المستضعفين لا تمسقت إلى النفاق من

نعم والذمى نعم فأكف ربك العفو الكريم فاقصص أحسن قصص

الغلام عما عرفت ورأيت ثم ألق عليهم ما أعتناك إن ربك

يؤيدك في كل الأحوال وإنه معك قريب ويصلي عليك الملائكة على

ويحزن عليك آل الله وأهل من الورقات الطائفات حول شجرة

وذكرتكم بذكر مبيع أن يستلم الوحي ذكر من حضر كتابه بلقاء الوجه
في ليلة الثلاثاء ودار البلاء إلى أن دخل المدينة واستجار في حمار رحمة ربّه
العزير المسبح وبات فيها في العشي مرتباً فضل به وفي الاشراف
خرج بامر الله وبذلك حزن بسلام وكان الله على ما أقول شهيداً
طوبى لك بما أخذت راح البسان من راحة الرحمن وأخذت راحة
المحبوب على شان نطقت عن راحة نفسك وكنت من المسيرين
إلى شطر الفردوس مطلع آيات ربك العزيز الفريد قيادهم
شرب حياً المعاني من حيارته وقل من زلال هذا الخمر تأسر بها
يطير الموحدون إلى سماء العظمة والاجلال ويستدل الظن باليقين

لا تحزن عما ورد عليك فتوكل على الله المقدر العليم الحكيم أبيتس اركان
 البيت من زير البسيان ثم اذكر ربك انه يكفيناك عن العالمين قد
 كتب الله ذكركم في اللوح الذي فيه رقيم اسرارنا كان وسوف يذكر
 الموحدون حجة تلم وودكم وخر وعلكم في سبيل الله انه يريد من ارادة
 وانه ولي المخلصين تالله ينظر تلم الملائكة الاعلى ويشيرن انكم باصابعهم
 كذلك احاطكم فضل ربكم قيا لست القوم يعرفون ما غفلوا عنه في ايامهم
 العزيز الحميد ان اشكر الله بما ايدك بعرفانه وادخلك في جواره
 في اليوم الذي فيه احاطا المشركون ابل الله واوليسائه وخر جهم
 من البيوت بظلم مبين واراودوا ان يفرقوا بيننا في شاطئ البحر

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ بِمَا فِي صُدُورِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ لَوْ تَقَطَّعُونَ أَرْكَانَنَا لَمْ يَخْرُجْ
 حُسْبُ اللَّهِ مِنْ قُلُوبِنَا إِنَّمَا خَلَقْنَا لِلْعِزَّةِ وَبِذَلِكَ نَقْتَحِرُ عَلَى الْعَالَمِينَ
 ثُمَّ أَعْلَمُ يَا أَيُّهَا الْمُسْتَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ حَضَرَ مِنْ يَدَيْهَا كِتَابُكَ وَعَرَفْنَا
 مَا فِيهِ نَسَلُ اللَّهِ بِأَنْ يُؤْتِيكَ عَلَى حَبِّهِ وَرِضَائِهِ وَيُؤْتِيكَ عَلَى تَبْلِيغِ
 أَمْرِهِ وَيَجْعَلُكَ مِنَ النَّاصِرِينَ وَأَنَا مَا سَأَلْتُ عَنْ لِنَفْسٍ فَأَعْلَمُ بِأَنْ
 بِالْقَوْمِ فِيهَا مَعَالَاةٌ شَيْئًا وَمَعَالِمَاتٌ شَيْئًا وَمِنْهَا نَفْسٌ مَلَكُوتِيَّةٌ وَنَفْسٌ
 جَبْرُوتِيَّةٌ وَنَفْسٌ لَاهُوتِيَّةٌ وَنَفْسٌ أَلِيَّةٌ وَنَفْسٌ قَدِيسِيَّةٌ وَنَفْسٌ مُطَهَّرَةٌ
 وَنَفْسٌ رَاضِيَّةٌ وَنَفْسٌ مَرْضِيَّةٌ وَنَفْسٌ مُهَيَّجَةٌ وَنَفْسٌ لَوَامِيَّةٌ وَنَفْسٌ آتَمَةٌ
 لِكُلِّ حَرْبٍ فِيهَا بَيَانَاتٌ إِنَّمَا لَا تُحِبُّ أَنْ تُذَكَّرَ مَا ذُكِرَ مِنْ قَبْلُ وَعِنْدَ

رَبِّكَ عِلْمَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَا لَيْتَ كُنْتُ حَاضِرًا لَدَى الْعَرْشِ
 وَسَمِعْتُ مَا هُوَ الْمَقْصُودُ مِنْ لِسَانِ الْعَلِيَّةِ وَبَلَغْتُ إِلَى ذُرْوَةِ الْعِلْمِ مِنْ
 لَدُنْ عَالِمٍ حَكِيمٍ وَكُنْتُ الْمُشْرِكِينَ حَالُوا أَبَيْسًا وَبَيْتًا أَيَّامَ أَنْ تَحْرَنَ
 بِذَلِكَ فَارَضَ بِمَا جَرَى مِنْ مُبْرَمِ الْقَضَاءِ وَكُنْتُ مِنَ الصَّابِرِينَ فَاعْلَمْ
 أَنَّ النَّفْسَ الَّتِي يَشَارِكُ فِيهَا الْعِبَادُ أَنَّهُمَا تَحْدُثُ بَعْدَ تَشَاجُرِ الْأَشْيَاءِ
 وَبَلُوغِهَا كَمَا تَرَى فِي النُّقْطَةِ أَنَّهُمَا يَبْعُدَانِ تَعَالِيًا إِلَى الْمَقَامِ الَّذِي تُدْرِكُهُ فَيُنَادِي
 يُبْهِرُ اللَّهُ بِهَا نَفْسَهَا الَّتِي كَانَتْ كَلِمَتَهُ فَيُنَادِيهَا إِنَّ رَبَّكَ يُضِلُّ مَا يَشَاءُ
 وَيُحْكِمُ مَا يَرِيدُ وَالنَّفْسُ الَّتِي هِيَ الْمَقْصُودُ أَنَّهُمَا تَبْعَثُ مِنْ كَلِمَةِ اللَّهِ وَأَنَّهَا لَيْسَ
 الَّتِي كَوْنًا تَشْعَلُ بِبَارِحَةٍ رَبِّهَا لِأَنَّهَا تَشْعَلُ بِمَا مِيَاهُ فَأَلَّا هَارِضٌ قَوْلًا بِحُجْرِ الْعَالَمِينَ

وَأَمَّا لَيْسَ الْمُسْتَعْدَّةُ الْمَلْبَسَةُ فِي سِدْرَةِ الْإِنْسَانِ وَتَطْلُقُ بِأَنَّهُ
 لِأَنَّ الْأَبُو وَالَّذِي سَمِعَ نَدَائَهَا إِنَّهُ مِنَ الْعَاظِمِينَ وَلَمَّا خَرَجَتْ
 عَنْ الْجَسَدِ تَعَبًا لِنَسَبِ اللَّهِ عَلَى أَحْسَنِ صُورَةٍ وَيُدْخِلُهَا فِي حَبْسَةٍ عَالِيَةٍ إِنَّ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ تَدِيرُ ثُمَّ أَعْلَمَ بِأَنَّ حَيَاةَ الْإِنْسَانِ مِنَ الرُّوحِ وَتَوَجُّهُ الرُّوحِ
 إِلَى جَهَنَّمَ دُونَ الْجَهَنَّمَ إِنَّهُ مِنَ النَّفْسِ فَكَّرَ فِيهَا أَلَيْسَ تَأْكُلُ نَفْسٌ نَفْسَهُ
 الَّذِي أَتَى مِنْ مَشْرِقِ الْفَضْلِ سِبْطَانِ مُبِينٍ ثُمَّ أَعْلَمَ بِأَنَّ النَّفْسَ حَافِظِينَ
 إِنَّ طَارَتْ فِي هَوَاكِجِ الرَّضَا تُنْسَبُ إِلَى الرَّحْمَنِ وَإِنَّ طَارَتْ
 فِي هَوَاكِجِ الْعَوَى تُنْسَبُ إِلَى الشَّيْطَانِ إِحَادًا مَا اللَّهُ وَإِنَّمَا مِنْهَا يَا طَارَ الْعَا
 وَتَمَّا إِذَا اسْتَعْلَتْ بِرَأْسِهَا تَسْمَى بِالْمَطْمَنَةِ وَالْمَرْضِيَّةِ وَإِنَّ اسْتَعْلَتْ

بنار الهوى تسمى بالامارة كذلك فصلها لك تفصيلا لتكون من المتبصرين

ان يا مسلم الاعلى فاذا لم تن توجه الى ربك الابنهي ما يغيبه عن ذكر

العالمين قل ان الروح والصل والنفس والسمع والبصر واحد يختلف

باختلاف الاسباب كما في الانسان تنظرون ما يقدره الانسان

ويحرك ويكلم ويسمع ويصبر كلها من آية ربه فيه وانما واحدة في ذاتها

ولكن تختلف باختلاف الاسباب ان هذا الحق معلوم مشاهيرها

الى اسباب السمع نظير حكم السمع واسمه وكذلك توجهها الى اسباب البصر

ينظر اثره اسم آخر فكل متصل الى اصل المقصود وتوجه نفسك فيها

عنا نذكر عند الناس وتكون من الموقنين وكذلك توجهها الى الدماغ

والراسع اسباب اخرى يطرحها العقل والنفس ان ربك هو المتعدي
على ما يريد انا قد بيتهما كل ما ذكرناه في اللوح التي نزلت في جوار
من نزل عن محروقات المقطعات في المنشقان فانظر فيما تطلع
بما نزل من حبروت الله العزيز الحميد لدا اختصرنا في هذه اللوح و
نسل الله بان تعرفك من هذا الاختصار ما لا ينسى بالادكار و
يشر بك من هذه الكاس ما في الجوار ان ربك له الفضل ذو القوة
المبين ان يا قسم القدم ذكر العلى الذي كان معك في ابرق
الى ان خرج منه نية الآفاق ثم ما جبر الى ان حضر لقاء الوجهين
الذي كنا اسارى بايدي من كان عن نعمات الرحمن حسودا

لا تحزن عما ورد علينا وعليك في سبيل الله إن طمأننتم استقم
إنه ينصر من حبه وإنه كان على كل شيء مستديراً والذي قبل إليه استغناء
رسته وجوه الملائكة العلى وكان الله على ما أقول شهيداً قل يا قوم انظروا
الايان لانفسكم بعد الذي أعرضتم عن الذي به ظر الأديان في
في الأكوان ما لله أنتم من اصحاب الشيران كذلك كان الامر من قديم
على اللواح مسطواً قل مناح الكلب كن تمنع الورقا عن نهارنا
تفكروا إلى سجدوا إلى الحق سبياً قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك
بدموع العاشقين في هوايك وصرخ المستأقنين في مسراتك و
بجوىك الذى ابتلى من ايدى معانديك بأن تضر الذين اودوا في

ظَلَّ حَبَابُ كَرَمِيَّتِكَ وَالطَّلَابُكَ وَمَا اتَّخَذُوا لِأَنْفُسِهِمْ رَبًّا سِوَاكَ أَيُّ

رَبِّ قَدْ خَرَجْنَا عَنْ الْأَوْطَانِ شَوْقًا لِلِقَائِكَ وَظَلَمْنَا لَوْصَالِكَ وَ

ظَلَمْنَا الْبِرَّ وَجَسَدَ الْبَحْثِ مِنْ يَدَيْكَ وَأَصْفَاءَ آيَاتِكَ فَلَمَّا دَرَزْنَا

الْبَحْرَ مَبْنَعَةً وَحَالَ الْمَشْرُوكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَنْوارِ وَجْهِكَ أَيُّ رَبِّ

قَدْ أَحَدْنَا عِدَّةَ الظَّالِمِينَ وَعَدَدَكَ كَثْرَ الْبِقَارِ وَأَنْتَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ عَلَى مَا شَاءَ

لَا تَحْرِمُنَا عَمَّا رَدَدْنَا ثُمَّ كَتَبْنَا لَنَا أَجْرَ الْمُقْرَبِينَ مِنْ عِبَادِكَ الْمُخْلِصِينَ

مِنْ رَبِّكَ ثُمَّ سَتَّيْتَنَا فِي حَبَابِكَ عَلَى شَأْنٍ لَا يَسْمَعُ عَنْكَ فَهَيْكَلُكَ

وَلَا يَصْرِفُ عَنْ حَبَابِكَ مَا سِوَاكَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ عَلَى مَا شَاءَ

وَأَنْتَ أَنْتَ الْعَسْرُ الْكَرِيمُ

لوح نسیس

«فارسی»

حضرت ولی امر الله جل سلطانہ در گاد پاسیز برای فصل وقایع حکما (ص ۲۰۶)، انگلیسی
بیانی باین مضمون مینمایند، چون حضرت جبار الله وارد حکما شدند خطاب به حالی پاشا
صدر اعظم عثمانی توقع دیگری نازل نموده و خست عینت و ظلم وجود او را شرح فرمودند
تو الله تعالی بظلمک سقر السعیر و نوح الروح ...

بِهِ الْمَالِكُ بِالِاسْتِحْقَاقِ

قلم اعلیٰ معینہ مایہ امی نفسی کہ خود را علی الناس دیدہ و غلام لہی
را کہ چشم ملا اعلیٰ باوروشن و منیر است ادنی العباد شمرده فی غلام
توقعی از تو و امثال تو نہ اشتہ و نخواہد داشت چه کہ لازال ہر یک از
مظاہر رحمانیہ و مطالع غرضبانیہ کہ از عالم باقی بعرضہ فانی برای احیاء
اموات قدم گذارده اند و تکی فرمودہ اند امثال تو آن نفوس مقدسہ را

که اصلاح اهل عالم منوط و مربوط بان بهیبا کل احدیه بوده از اهل فساد
 دانسته اند و مقصر شمرده اند قد قضی بحکم فسوف یقضی بحکام و سجد
 نکست فی خسرا نُسین بزعم تو این محیی عالم و مصلح آن مفسد و
 مقصر بوده جمعی از نسوان و اطفال صغیر و مرَضعات چه تقصیر نموده اند
 که مثل سیاط قهر و غضب شده اند در هیچ مذہب و مطلق اطفال مقصر
 نبوده اند قلم حکم الهی از ایشان مرتفع شده و لکن شراره ظلم و استیلا
 تو جمیع را احاطه نموده اگر از اهل مذہب و مطلق در جمیع کتب الیه و
 زبرقیه و صحف متقنه بر اطفال تکلیفی نبوده نیست و از این مقام گذشته
 نفوسی هم که بحق قائل نیستند از کتاب چنین امور شمرده اند چه که در

هر شئی اثری مشهور و احدی انکار آثارشیا ننموده مگر جاهلی که با لمره

از عقل و درایت محروم باشد لذا البته ناله این اطفال و حنین این مظلومان

اثری خواهد بود جمعی که ابد در ممالک شما محالفتی ننموده اند و با دولت

عاصی نموده اند در ایام و لیالی در گوشه ساکن و بذر آمد مشغول حنین

نفس را تاراج نموده و آنچه داشتند بظلم از دست رفت بعد که امر خروج

این غلام شد بخرج آمدند و نفوسی که بمباشه نفی این غلام بودند مذکور داشتند

که باین نفس جرمی نیست و جرمی نه و دولت ایشان را نفی ننمود

اگر خود نخواهند باشما بیاید کسی را با ایشان سخنی نه این فقر خود مسمأ

نمودند و از جمیع اموال گذشته بقای غلام قناعت نمودند و تکلیف علی

مره آخری با حق بجزت کردند تا آنکه مقرر مجلس با حسن عکاشه
و بعد از ورود ضابطه نظامی کل را احاطه نموده انانها و ذکور اصغیراً
و کبیراً جمع را در قشده نظام منزل دادند شب اول جمیع از اکل و شکر
ممنوع شدند چه که باب قشده را ضابطه نظامی اخذ نموده و کل را منع نمود
از خروج و کسی بسگر این فقره نیاید حتی آب طلبیدند احدی اجازت
نمیداد چنانست که میگردد و کل در قشده مجوس و حال آنکه پنج سنه در اوردند
ساکن بودیم جمیع اهل بلده از عالم و جاهل و غنی و فقیر شهادت دادند
بر تقدیس سنه در این عباد در همین خروج غلام از اوردند علی از اجناس
الحقی بدست خود خود را فدا نمود نتوانست این مظلوم را در دست

ظلمان مشاهده نماید و سه مرتبه در عرض راه سفینه را تجدید نمودند

معلوم است بر جمعی اطفال از صل ایشان از سفینه بسفینه چه مقدار

مشقت وارد شد و بعد از خروج از سفینه چهار نفر از احتساب تفریق

نمودند و منع نمودند از بهسراهی و بعد از خروج غلام یکی از آن

چهار نفر که موسوم بعبد القفار بود خود را در بحر انداخت و معلوم نیست

که حال او چه شد این رشتگی از بحس ظلم دارده است که ذکر شد

مع ذلک گفتا نموده اید هر یوم ما نورین حکمی اجرا میدارند و هنوز

منتهی نشده در کل بمالی و ایام در مکر جدید مشغولند و از خزانه دو

در هر شبانه روز سه رغیف نان با سر امید بند واحدی قادر بر اکل آن

از اول دنیا تا حال حسین ظلمی دیده شده و شنیده گشت خواند

و نطق البهائم بين الارض والسماء لم يكن لكم شأن ولا ذكر عند الذين

انفقوا ارواحهم واجسادهم و اموالهم حب الله المقدر العزير القدير

كفنى ارضين عند الله اعظم است از مملکت و سلطنت و عزت و

دولت شما و اولايايكم عباد منسبا و سوف ياخذكم بغير من

يظن الفساد بينكم و يخلف مما لكم اذا توجهون و تضرعون و لكن سبحوا

لا تفسكم من معين و لا نصير اين ذكر نه از برای است که متنبه شويد

چه که غضب الهی آن نفوس را احاطه نموده ابد استنبه شده و بخوابيد

شد و نه بجهت است که غللهای وارده بر نفس طيبه ذکر شود چه که این

نموش از خمر حرم بهیجان آمده اند و سکر سبیل عنایت الهی
 چنان اخذشان نموده که اگر ظلم عالم برایشان وارد شود در سبیل حق
 راضی بل شاکرند ابد اشکوه نداشته و نذارند بلکه و مادرشان در ایشان
 در کل صین از رب العالمین آمل و ساعست که در سبیلش بر خاک ریخته
 شود و همچنین روشنان آمل که بر کل سنان در سبیل محبوب جان
 روان مرتفع گردد چند مرتبه بلا بر شما نازل و ابد التفات ننماید
 یکی احتراق که اکثر مدینه بنا رحل بوخت چنانچه شعرا قصاید اشعار
 نموند و نوشته اند که چنین حرقی تا بحال نشده مع ذلک بر عظمتان
 افزود و همچنین و با مسلط شد و متنبه شدید و لکن قنطر باشید که بخت

آلمی آماده شده زود است که آنچه ارستم امر نازل شده مشاهده نماید
 آیا عزت خود را باقی داشته اید و یا ملک را در آنم سمرده اید لا نفس اگر
 نه عزت شما باقی و نه دولت ما این دولت فخر عزت است و لکن نزد
 انسان وقتی که این غلام طفل بود و بجه بلوغ نرسیده و والد از برای
 یکی از اخوان که کبیر بود در طهران اراده تزویج نمود و چنانچه عادت
 آن بلده است هفت شبانه روز بجهن مشغول بودند زور آن سر مذکور
 نمودند امروز باری شاه سلطان سلیم است و از امر او اعیان و
 ارکان بلده جمعیت بسیار شد و این غلام در یکی از غرف عمارت نشسته
 ملاحظه مینمود تا آنکه در صحن عمارت خمیر بر پا نمودند مشاهده شد صورتی

بیکل انسانی که قاتلان بعد شبری بنظر میاید از خیمه بیرون

آمده ندا می نمودند که سلطان میاید کرسی مارا بگذازید بعد صوری

دیگر بیرون آمدند مشاهده شد که بیچاره ب مشغول شدند و عذبه خیزی

باب پاشی بعد شخصی دیگر ندا نمودند که بر نمودند چارچی باشی است

ناس را اجبار نمود که برای سلام در حضور سلطان حاضر شوند

بعد جمعی باشال و کلاه چپانچه رسم عجم است و جمعی دیگر با تبرین

و همچنین جمعی فراتشان و سیر غضبان با چوب و فلک آمده در

در مقامهای خود ایستادند بعد شخصی باشوکت سلطانی و اکلیل

خاقانی بکمال تختر و جلال تقدم مرة و توقف اخری آمده در کمال

وقار و سکون و تکمیل بر تخت مشکن شد و حسین جلوس صدای
شلیک و شیپور شنید و درود خان خمیه و سلطان را احاطه نمود
بعد که مرتفع گشت مشاهده شد که سلطان نشسته در بار و اُمراء و ارباب
بر مقامهای خود مستقر در حضور ایستاده اند در این اثنا درودی گرفته
آوردند از نفس سلطان امر شد که گردن او را بر تنده فی اینو بر غیر غضب
گردن آنرا زده و آب قرمزی که شبیه خون بود از او جاری گشت
بعد سلطان بجزایر بعضی مکالمات نموده در این اثنا خبر دیگری رسید
که فلان سرحد یا غنی شده اند سان عسکر دیده چند فوج از عساکر با
تو چنانچه نامور نمود بعد از چند دقیقه از وای خمیه استماع صدای

توب شد مذکور نمودند که حال در جنگ مشغولند این غلام بسیار متفکر

و متحیر که این چه اسبابست سلام غنمی شد و پرده خیمه را حائل نمودند

بعد از مقدار است دقیقه شخصی از راهی خیمه بیرون آمد و همه در

بعض از او سوال نمودم این چه صفت و این اسباب چه بوده مذکور

نمود که جمیع این اسباب منبسطه دیشیامی مشهوره و سلطان و امراء

و وزراء و صلا و استجلال و قدرت و اقدار که مشاهده نموده

الآن در این جیب است *عَنْ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ يُكَلِّمُ مِنْ عِنْدِهِ*

که در آن یوم جمیع اسباب دنیا بنظر این غلام مثل آن دستگاه

آمده و میاید و ابد البتدر خردلی و قرنداشته و نخواهد داشت .

بسیار تعجب می نمودم که هانس چنین امورات افتخار می نماید مع آنکه
متبصرین قبل از مشاهده جلال هر ذی جلالی زوال آن را بعین لیسین
ملاحظه می نمایند ما را نیست شیئا الا وقد رأیت الروال قبله کفنی
بابتی شهیداً بر هر نفسی لازم است که این آیام قلیله را بصدق و انصاف
طلی نماید اگر بعرفان حق موفق نشد استلاب قدم عقل و عدل رفتار
نماید عنقریب جمیع این اشیاء ظاهره و خزان مشهوده و زخارف
دنیوییه و عساکر مصفوفه و البه مزینه و نفوس مستکبره در حبه قمر کثیر
خواهند بود بمثابه همان حبه در جمیع این جدال و نزاع و افتخار و
تظاریل بصیرت مثل لب صبیان بوده و خواهد بود اعتبار و لکن

بمن الدین یرون وینکرون از این غلام و دوستان حق گشته

چه که جمیع اسیر و مبتلایند و ابد هم از امثال تو توقعی نداشته اند

مقصود آنکه سر از فراس غفلت برداری و بشعور آئی بجهت متعرض

عبادت الهی شوی تا قدرت و قوت باقیست در صد و آن باشد

که ضری از مظلومی رفع نماید اگر فی الجمله با نصاب آید بپسین

مشاهده در امورات و اختلافات دنیای فانیه نماید خود اقرار

مینماید که جمیع مشابه آن بازی است که مذکور شد بشنو سخن حق را

و بدنیامز در مشو این امثالکم الذین ادعوا الربوبیه فی الارض

بغیر الحق و ارادوا ان یطغیوا نور الله فی بلاد و بحسب یوا ارکان

فی دیاره مثل تروتم فانصفت ثم ارجع الی الله لعله یخیر عنک

کما ارجسته فی الحیاة الباطلة ولو انا نعلمنا بک لکن توفیقک

ابدان طلبک سعیر سعیر وناح الروح واضطربت ارکان جسمک

وخررت اعبدة المقرین .

ای اهل ارضند ای این مظلوم را باذان جان استماع نمایند و

این مثل که ذکر شده دست تفکر کنید شاید بنا بر اهل هوی نسوزید

وباشیاء فرخنده و سایه دنیای دنیای ارض ممنوع نگردید عزت دولت

فقر و غنا زحمت و راحت کف در مرور است و غم قریب جمع من علی

بصورت راجع لذا هر ذی بصری بنظر باقی خطبه که شاید بیانات

سلطان لایزال بملکوت باقی درآید و در ظل سده امر ساکن گردد

اگرچه دنیا محل فریب و خدعه است و لکن جمیع ناس در کل صین

بعنا اخبار مینمایند همین فرقت آب ندانست از برای این و اور اخبار میداد

که تو هم خواهی رفت و کاشش اهل دنیا که زخارف انداخته اند و از حق

محروم گشته اند میدانستند که آن کس که بکجا خواهد رسید لا و نفس البها

احدی مطلق نه جز حق تعالی شانه حکیم سنائی علیه الرحمة گفته :

پند گیرید ای سیاه پیمان کرده جای پند پند گیرید ای سپید پیمان دیده بر غدار

و لکن کبشری در نومند ، مثل آن نفوس مثل آن نفسی

است که از سکر خسر نفسانیه با کلبی اظهار محبت مینمود و او را

آتش گرفته با او طالعیه میکرد چون محبت شعور میداد و اقی سما
از تر نورانی نمیشد مشاهده نمود که مشوقه و یا معشوق کعب بوده
خائب و خاسر و مادم بمقر خود بازگشت همچو بدان که غلام را دلیل نمود
و یا بر او غالبی مغلوب یکی از عباد می و لکن شاعر نسبتی پست ترین
و ذلیلترین مخلوق بر تو حکم مینماید و آن نفس مہوی است که لازال مردود
بوده اگر ملاحظه حکمت باندند نبود ضعف خود و من علی الارض را مشاهده
مینمودی این ذلت عزت امر است گوئیم تعرفون لازال این غلام
کلمه که معنی ارب باشد دوست نداشته و ندارد آداب قمیصی بر
زینا خیار کل عباد و نانا المقربین و الا بعضی از اعمال که همچو داشته ایستوار

در این لوح ذکر میشد ای صاحب شوکت این اطفال صنار و این قهار
بانه میرالای و عسکر لازم بداشتند بعد از ورود گلی بولی عمر نامی بین باشی
بین بی بی حاضر الله یعلیم تا حکم به بعد از گفتگو با که بر است خود و خطیه شما
را ذکر نمود این غلام مذکور داشت که اولاً لازم بود اینکه مجلسی متین نمایند
و این غلام با علمای عصر مجتمع شوند و معلوم شود جرم این عباد چه بود
و حال امر از این مقامات گذشته و توقعول خود ماموری که ما را با خبر
باشد پس نمائی یک مطلب خواهش دارم که اگر توانی بحضرت سلطان
معروض داری که ده دقیقه این غلام با ایشان ملاقات نماید آنچه را
که حجت میداند و دلیل بر صدق قول حق میسرند بخواهند اگر چنین است

آسین شد این مظلومان را را نماید و بحال خود بگذرند عهد نمود که
 این کلمه را ابلاغ نماید و جواب بفرستد خبری از او نشد و حال آنکه
 شأن حق نیست که بتو احدی حاضر شود چه که جمیع از برای احوال
 او خلق شده اند و لکن نظر باین اطفال صغیر و جمعی از نساء که همه از بار
 و دیار دور مانده اند این امر را تسبیل نمودیم و مع ذلک اثری
 بطور رسید عمر حاضر و موجود سوال نماید *لَمِيطَةٌ لَكُمْ اَصْدَقُ و حَال*
 اگر شی مرض در بس افتاده اند *لَا تَعْلَمُ مَا وُرِدَ عَلَيْنَا اِنَّ اللَّهَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ*
 دو نفر از این عباد در اول آیام ورود بر فوق اعلی شتافتند یک روز
 حکم نمودند که آن اجساد طیبیه را بر نهارند تا وجه کفن و دفن را بداند

و حال آنکه احدی از آن نفوس حسری نخواسته بود و اتفاق در آن

صین رخارف دیویه موجود نبود هر قدر خواستیم که با او گذارند و

که موجودند حمل نعش نمایند آنهم قبول نشد تا آنکه بالاخره سباده بردند

در بازار حراج نموده و جز آنرا تسلیم نمودند بعد که معلوم شد قدری از ارض

خسر نموده آن دو جسد طیب را در یک مقام گذارده اند با آنکه عضا

خارج دفن و کفن را اخذ نموده بودند قسماً عاجز و لسان قاصر که آنچه

وارد شده ذکر نماید و لکن جمیع این رسوم بلا یا در کام این غلام اعلا

از شهد بوده ایگاش در کل صین خسر عالمین در بسیل الهی و محبت حلا

بر این فانی بجز معانی وارد میشد از او صبر و حلم میطلبیم چه که ضعیفید

نمیدانید چه اگر طعنت میشدی و بنفخ از نفحات مضمونه از شطر قدیم

فاز نیکبختی جمیع آنچه در دست داری و بان مسروری میگذاشتی

و در یکی از عرف محروم به این سخن عظیم ساکن میشدی از خدا بخواه

بچه بلوغ برسی تا بحسن و قبح اعمال و افعال طعنت شوی و اسلام

علی بن اَبی طالب

خطاب قیصر آلمان

در کتاب مستطاب آدیس قلم اعلی و عظیم اول قیصر آلمان را پس از آنکه بر فرانسه غلبه کرد و بنا بر
سوم امپراطور عظیم فرانسه را شکست داد و این خطاب همین مخاطب فرموده تبارک تعالی:
«یا ملک برلین...» این خطاب مبارک بوعلیهم اول قیصر آلمان نازل شده.
دولت پروس در نتیجه زحمات فردریک دوم (۱۸۳۰-۱۷۷۶) با وج عظمت رسیدن
آلمان در آن ایام مانند ایتالیا و لهستان مستعده بودند که بیکدیگر اتصال داشته و احدی
دولت آلمان بسی و اهتمام دولت پروس صورت گرفت چون سلطنت پروس بوعلیهم اول
رسید فلک مبارک در خورشید لوازم وحدت آلمان را تهیه کرده و بعد از وقوع حوادث ممتد
عاقبت ممالک شمالی آلمان با هم متحد شده و ریاست پادشاه پروس را قبول نمودند.
۱۸۶۶، چهار سال بعد از این واقعه پروس با فرانسه وارد جنگ شد و عاقبت منجر به شکست
ناپلئون سوم امپراطور فرانسه گردید (۱۸۷۰) پاریس تحت محاصره درآمد و فرانسه تسلیم

و مجبوراً بجا آمد که رویه و مبلغ پنج میلیون فرانک خسارت جنگ پرداخت و دو ولایت فرانسه
 جزو آلمان شد و ناپلئون بدست کبری افتاد و بنیل لوج ناپلئون سوزم مر حبه شود .
 در کتاب اقدس خطاب به پهلیم اول میفرمایند : اذکر من کان عظم منک شأناً ...
 اشاره بناپلئون سوزم امپراطور فرانسه است قیصر آلمان ارسال ۱۸۸۸ - ۱۸۷۱ حکمفرما بود
 در کتاب اقدس اندازی در باره برلین و ارتفاع حنین از آن سوزمین نازل شده برلین
 عاصمه آلمان بود و در باره اشس میفرمایند قول تعالی : یا شواطنی نهر الرین قدر ایناک
 منغظاة بالدماء بما نزل علیک سیوف البحراء و لک مرة اخری و نسبح حنین برلین و لوانها
 الیوم علی حسنة سبین . بیان مبارک : قدر ایناک منغظاة بالدماء و اقصه جنگ آلمان
 و فرانسه در سال ۱۸۷۰ م . است و مفاد نسبح حنین برلین ... در جنگ بین المللی اول
 (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) بوقوع پیوست .

قوله تعالى في كتابه الاقدس :

يا ملك برلين اسمع النداء من هذا الهيكل المبين انه لا اله الا

انا الباقي الفرد العتيد يا ملك ان يفتك الغرور عن مطلع ^{نظور}

او يحجب الهوى عن مالك العرش والشرى كذلك نصحك ^{انظروا}

الاعلى انه هو الفضال الكريم اذكر من كان عظم منك شانا و ^{اكرم}

منك مقاماً اين هو وما عنده انقبه ولا تكن من الراقدين

انه نبذ لوح الله ورائه اذ اخبرناه بما ورد علينا من جنود ^{انظروا}

لذا اخذته الذل من كل الجهات الى ان رجح الى التراب ^{انظروا}

عظيم يا ملك تفكر فيه وفي امثالك الذين سخروا البلاد و ^{انظروا}